

Publicerad 2018-08-18 12:58 av LonelyDreamer

Mobbing, livet, rädsla, ångest

En liten flicka

En liten flicka sitter i ett hörn och stirrar in i väggen.

Ingen ser hennes tårar som sakta rinner ned utför hennes kind.

Inom henne är smärtan så stark att hennes kropp skakar.

Hon sitter med sina armar om knäna och sluter sina ögon...

Hon försöker förstå varför de gjorde henne så illa.

Vad de kanske inte förstår är exakt hur ont det gör, att livet blir till en lång mardröm.

Att varje dag blir en kamp, mot smärtan som hotar att bli henne övermäktig.

Det enda som verkar rätt är att försöka glömma att man existerar...

Plötsligt hör hon steg som närmar sig.

Paniken kommer krypande, kommer de tillbaka igen?

Det är inte dem, hon drar ett djupt andetag.

Men oron gör att hon mår illa, även om hon är hemma...

Hemma är det inte alltid bättre, där blir det bråk.

Bråket är helt onödigt i sig, men ett sätt för henne att bli av med all sin ångest och frustration.

När pappan inte orkar med längre blir det pisk på rumpan, vilket blir slutet på bråkandet.

Flickan sitter tyst i sin säng och gråter...

Hon undrar hur hon ska kunna bli en bättre person, så att ingen ska vilja göra henne illa mer.

De säger att hon är ful och får henne att börja tänka som dem.

Att hon verkligen är ful.

Tillslut blir det till en livsfilosofi som är näst intill omöjlig att bryta...

Livet har mer att ge det vet hon, men att ta steget mot friheten är svår.

Hon är rädd varje dag, kanske blir det som det var förr.

Hon kan inte längre se det som är bra, bara det som har varit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LonelyDreamer med Poeter.se id #110979 innehar upphovsrätten